

Arrest

nr. 228 811 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
Beiden handelend in eigen naam als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen:
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Jondry 2A
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. WALDMANN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn afkomstig uit Grozny. U bent gehuwd met D. T. (...) (OV (...)) eveneens een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. Op 16/09/2009 kwamen jullie in België aan. Diezelfde dag dienden u en uw vrouw er voor de eerste maal een verzoek tot internationale bescherming in. Op 19/01/2010 werd jullie verzoek door de DVZ onontvankelijk verklaard daar Polen overeenkomstig de Dublin II-verordening van de Europese Commissie verantwoordelijk was voor de behandeling ervan.

Op 17/05/2010 dienden u en uw vrouw een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Russische autoriteiten omwille van uw band met S. A. (...) die tot de rebellen behoorde en uiteindelijk vermoord werd. Op 04/04/2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie beroep bij de RVV werd op 28/07/2011 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en dienden op 02/10/2018 een derde verzoek in. Nadat u uw land van herkomst heeft verlaten is ook uw broer moeten vertrekken. Uw broer verblijft in Duitsland waar hij een erkend politiek vluchteling is. In het verleden had u contact met uw oom langs moederszijde. Vorig jaar is hij meegenomen en een half jaar later werd hij vrijgelaten. Aanvankelijk werd hij meegenomen niet omwille van uw problemen. Uw oom had samen met anderen zijn mening gegeven over huizen dewelke werden afgebroken. Toen hij er vast zat kreeg hij omwille van jullie ook problemen. U had even contact met hem na zijn vrijlating maar het was duidelijk dat hij met u geen contact meer wou. Er is een youtube filmpje waarin men kan zien hoe uw oom samen met twee anderen wordt meegenomen. Mensen in uw land worden zonder enige reden meegenomen, geslagen, gemarteld, dan uitgezonden op tv en dienden ze zich achteraf te excuseren. U heeft ook vernomen dat er drie convocaties voor u zijn toegekomen. U vreest bij terugkeer onmiddellijk aangehouden te zullen worden en gefolterd te worden hetgeen u in het verleden ook heeft meegemaakt. In hoofde van uw oudste zoon haalt u aan dat hij binnen twee jaar 14 jaar is en dit de leeftijd is waarop jonge mannen worden lastiggevalen door de overheid. De autoriteiten nemen iedereen mee zonder enige reden, zelfs wanneer men bijvoorbeeld gewoon naar een politie agent kijkt. Uw kinderen spreken geen Russisch en weinig Tsjetsjeens. Hun voertaal is Frans.

Uw vrouw haalt hieromtrent aan dat jullie oudste zoon goed geïntegreerd is en dat jullie jongste zoon hier geboren is. Beiden kennen geen ander land en ze beschouwen België als hun vaderland. Jullie wonen hier al 9,5 jaar en uw vrouw stelt mensen die na zo'n lange afwezigheid zouden terugkeren naar Tsjetsjenië worden er door de maatschappij afgestoten. Ze worden anders bekeken, beledigd en niet aanvaard. Doordat jullie kinderen Frans spreken zullen ze er hun leven niet kunnen opbouwen. Ze zouden de taal opnieuw moeten leren wat maakt dat het voor hen moeilijk zou zijn om er te studeren. Uw vrouw vreest dezelfde problemen te krijgen als u. Zij stelt dat wanneer 1 persoon van een familie beschuldigd of verdacht wordt, het gehele gezin hiervan de dupe is. Bij terugkeer riskeert zij aangehouden, vernederd of verkracht te worden. Omdat ze u willen te grazen nemen, zullen ze alle manieren aanwenden om hun doel te bereiken. Het is niet uitgesloten dat ze via haar u willen pakken.

Ter ondersteuning van uw huidig verzoek legt u drie convocaties voor, en een handgeschreven brief van uw broer waarin hij bevestigt dat uw leven bij terugkeer in gevaar is met een kopie van zijn paspoort en Duitse verblijfsvergunning. U heeft nog een video op uw gsm staan en zal deze op een usb-stick zetten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet

als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt, m.n. er zijn drie convocaties voor u toegekomen en toen uw oom werd meegenomen heeft hij omwille van u ook problemen gekregen, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, nl. dat u door de Russische autoriteiten werd geïsoleerd omwille van uw band met een rebel. Uw vrouw vreest dat zij zal geïsoleerd worden omwille van u hetgeen ook volledig voortvloeit uit het asielrelaas dat jullie in het kader van jullie vorig verzoek hebben uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat jullie vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u en uw vrouw naar aanleiding van jullie huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt (3 convocaties dat u zich respectievelijk op 15/11/2012, 03/01/2013 en 20/06/2013 in de hoedanigheid van beschuldigde diende aan te bieden op de rechtbank in Grozny) ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke Russische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

In dit kader is het ook merkwaardig dat u deze convocaties pas voorlegt begin 2019 terwijl u stelt (DVZ VVV pt. 17) dat u ze al 5 jaar in uw bezit heeft. Uw motivering dat u ze in het verleden aan uw advocate heeft getoond en zij u zei dat u deze later moest afgeven, is een blote bewering en weet niet te overtuigen. Er kan bezwaarlijk begrepen worden waarom u zo lang zou willen wachten om documenten voor te leggen die aantonen dat u in de periode 2012-2013 in de hoedanigheid van beschuldigde voor een rechtbank diende te verschijnen, in de veronderstelling dat uw asielrelaas geloofwaardig zou zijn, quod non in casu. Ook deze vaststelling ondermijnt verder de bewijskracht van deze convocaties.

Uw verklaring dat uw oom samen werd meegenomen omdat ze hun mening gaven over huizen dewelke werden afgebroken, is niet van die aard dat omwille hiervan in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan doen ontstaan. Het betreft hier trouwens een louter blote bewering. U stelt weliswaar dat er een youtube filmpje is waarin men hun aanhouding kan zien maar u legt hiervan geen bewijs voor dit terwijl dit tijdens uw gehoor bij de DVZ (zie rubriek Motieven) uitdrukkelijk werd medegedeeld.

Wat de brief van uw broer betreft waarin hij bevestigt dat uw leven bij terugkeer in gevaar is, dient opgemerkt te worden dat aan de inhoud hiervan geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht en ze op zich niet voldoende is om het gebrek aan geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Nog wat uw broer betreft stelt u dat hij in Duitsland een erkend politiek vluchteling is, hetgeen wederom een blote bewering is. Uit de door u aangebrachte kopie van de Duitse verblijfsvergunning van uw broer kan niet afgeleid worden dat hij er daadwerkelijk een beschermingsstatus heeft bekomen. Een dergelijke vergunning kan immers om diverse redenen worden uitgereikt (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Zelfs indien uw broer er een beschermingsstatuut zou hebben toont u niet aan dat u een gemeenschappelijk vluchtrelaas deelt met deze persoon. Alhoewel uw broer aangeeft dat jullie meermaals in Tsjetsjenië werden aangehouden en uw leven bij terugkeer in gevaar is, kan op basis van uw verzoeken geen dergelijke conclusie worden getrokken omwille van de bedrieglijkheid van uw verklaringen hieromtrent. Het is niet omdat van een persoon - mogelijks – een beschermingsstatus werd toegewezen, dat diens verklaringen daardoor boven alle twijfel verheven zijn.

In hoofde van uw oudste zoon haalt u aan dat hij binnen twee jaar 14 jaar is en dit de leeftijd is waarop jonge mannen worden lastiggevallen door de overheid. De autoriteiten nemen iedereen mee zonder enige reden, zelfs wanneer men bijvoorbeeld gewoon naar een politie agent kijkt. Ook uw vrouw vreest dat jullie kinderen straks de leeftijd bereiken waarbij jongeren zomaar worden lastig gevallen. Er moet worden opgemerkt dat u en uw vrouw zich baseren op veronderstellingen zonder een concreet element aan te voeren waaruit zou kunnen blijken dat uw oudste zoon in zijn land van herkomst persoonlijk zou

worden gevisieerd. Een louter theoretische, vage of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

Verder halen u en uw vrouw aan dat jullie kinderen geen Russisch spreken en weinig Tsjetsjeens, dat Frans hun voertaal is waardoor ze bij terugkeer er hun leven niet kunnen opbouwen, dat ze de taal opnieuw zullen moeten leren wat maakt dat het voor hen moeilijk zou zijn om er te studeren, dat jullie oudste zoon goed geïntegreerd is en dat jullie jongste zoon hier geboren is, en dat ze geen ander land kennen. Er moet worden opgemerkt dat dergelijke aanpassingsproblemen geen verband houden met asiel maar een puur sociaal probleem zijn die gepaard gaan bij een re-integratie in een andere samenleving en op zich niet oplopen tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zoals uw vrouw zelf verklaart zullen de kinderen de taal opnieuw moeten leren zodat niet begrepen kan worden waarom ze geen leven zouden kunnen opbouwen.

Verder stelt uw vrouw dat jullie hier al 9,5 jaar wonen en dat mensen die na zo'n lange afwezigheid zouden terugkeren naar Tsjetsjenië er door de maatschappij worden afgestoten. Ze worden anders bekeken, beledigd en niet aanvaard. Er moet worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering is waarvan uw vrouw geen enkel objectief bewijsstuk voorlegt.

Wat betreft de vrees van uw vrouw voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen

doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Gelet op voorgaande, brengt u of uw vrouw geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het "algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partijen niet aanvoeren op welke manier artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormelde wetsbepaling. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de

betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat inzake het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen van 17 mei 2010 – hun eerste verzoek om internationale bescherming van 16 september 2009 werd op 19 januari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk verklaard daar Polen overeenkomstig de Dublin II-verordening van de Europese Commissie verantwoordelijk was voor de behandeling ervan – door verwerende partij op 4 april 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omdat de geloofwaardigheid van hun relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hen aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissingen werden bevestigd bij arresten nrs. 65 191 en 65 192 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 juli 2011, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Verzoekende partijen kunnen de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerder(e) verzoek(en) (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn de vaststellingen die werden gedaan in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hun huidig verzoek om internationale bescherming steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun vorig verzoek om internationale bescherming, meer bepaald de vervolging die eerste verzoekende partij vreest vanwege de Russische autoriteiten omwille van haar band met S. A. die tot de rebellen behoorde en uiteindelijk vermoord werd. Daarnaast haalt eerste verzoekende partij in hoofde van haar oudste zoon nog aan dat hij binnen twee jaar 14 jaar is en dat dit de leeftijd is waarop jonge mannen worden lastiggevallen door de overheid. Verzoekende partijen stellen verder nog dat hun kinderen geen Russisch spreken en weinig Tsjetsjeens, dat Frans hun voertaal is waardoor ze bij terugkeer er hun leven niet kunnen opbouwen, dat ze de taal opnieuw zullen moeten leren wat maakt dat het voor hen moeilijk zou zijn om er te studeren, dat hun oudste zoon goed geïntegreerd is en dat hun jongste zoon hier geboren is, en dat ze geen ander land kennen. Voorts merkt tweede verzoekende partij nog op dat zij en haar gezin hier al 9,5 jaar wonen en dat mensen die na zo'n lange afwezigheid zouden terugkeren naar Tsjetsjenië er door de maatschappij worden afgestoten. Ten slotte vreest tweede verzoekende partij nog voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van het feit dat zij asiel hebben aangevraagd en/of het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven.

2.2.5. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen argumenten aanbrengen die de motieven van de bestreden beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

2.2.6. Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat verwerende partij een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekende partijen te weerhouden, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partijen niet aantonen welke elementen volgens hen voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden.

2.2.7. Inzake de bemerking van verzoekende partijen dat zij door verwerende partij niet gehoord werden omtrent de nieuwe elementen die zij thans bijbrengen, wijst de Raad er evenwel op dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun huidige verzoek werd aan verzoekende partijen verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van hun verklaringen aldaar na zou gaan of hun aanvraag al dan niet in overweging diende te worden genomen, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekende partijen voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partijen werden hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van hun verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen (administratief dossier, stukken 7 en 7b, 'verklaring volgend verzoek'). Verzoekende partijen waren bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat verzoekende partijen in de gelegenheid gesteld werden nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (administratief dossier, stukken 7 en 7b, 'verklaring volgend verzoek'). Deze verklaringen werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissingen heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partijen aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekende partijen werden gehoord en dat zij hun nieuwe elementen in het kader van hun volgend verzoek op nuttige wijze naar voor konden brengen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen stellen dat verwerende partij haar beslissing steunt op informatie waarmee zij niet werden geconfronteerd, wijst de Raad erop dat er geen enkele verplichting bestaat tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekende partijen niet aantonen hoe zij een recht van verdediging kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissingen die een bestuurlijk karakter hebben. De stukken met betrekking tot de gebruikte informatiebronnen bevinden zich in het administratieve dossier (stuk 5) en verzoekende partijen hadden gebruikmakend van hun inzagerecht de mogelijkheid kennis te nemen van de inhoud van deze informatie. Geen enkele rechtsregel schrijft voor dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekende partijen vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt (RvS 20 oktober 2003, nr. 124.415; RvS 14 juni 2006, nr. 160.052).

2.2.9. Betreffende de opmerking van verzoekende partijen dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert onvoldoende recent is, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partijen niet de minste poging doen om met concrete elementen aan te tonen dat de situatie in Tsjetsjenië thans niet meer in overeenstemming zou zijn met de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd.

2.2.10. Waar verzoekende partijen menen dat verwerende partij geen grondige analyse heeft gemaakt van de door hen bijgebrachte convocaties en daarentegen automatisch lijkt uit te gaan van het vals karakter van deze documenten louter omwille van de erg hoge graad van corruptie in Tsjetsjenië en het feit dat er zeer gemakkelijk allerhande vervalste documenten verkregen kunnen worden, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen in desbetreffend betoog er ten onrechte van uit blijken te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-

authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* oordeelde verwerende partij op goede gronden dat de bewijswaarde van deze Russische documenten bijzonder relatief is, gelet op de hoge graad van corruptie in Tsjetsjenië en het gegeven dat er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, en dat deze documenten op zich niet van dien aard zijn om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Bovendien duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissingen in verband met deze convocaties tevens gemotiveerd wordt dat de bewijskracht van deze convocaties ook ondergraven wordt door de vaststelling dat deze convocaties pas worden bijgebracht begin 2019 terwijl eerste verzoekende partij aangeeft dat zij ze al 5 jaar in haar bezit heeft.

2.2.11. De Raad stelt ten slotte vast dat ook wat betreft de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet geen nieuwe elementen voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

In de bestreden beslissingen motiveert verwerende partij, zich steunend op de "COI Focus" betreffende "Tsjetsjenië. Veiligheidssituatie" d.d. 11 juni 2018 (administratief dossier, stuk 5, map landeninformatie, deel 2), desbetreffend immers als volgt: *"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrepsd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."* Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling in een ander daglicht stellen.

2.2.12. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.13. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de verklaringen van verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken omtrent de nieuwe elementen die zij in het kader van hun huidige verzoek om internationale bescherming aanvoeren en de door hen neergelegde documenten (administratief dossier, stukken 4, 7 en 7b). De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT